

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0225r

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne: 13. 3. 2015

podpis:

V Praze dne 9. března 2015

Č.j.: MV-1299-4VS-2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který poda

Irák, státní občan Irácké republiky, trvale bytem
(dále jen „žadatel“), rozhodnutí

Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 19. 11. 2014, č.j.: VS-391/835.3/2-2000, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), a rozhodl takto:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění:

I.

Prostřednictvím Magistrátu města Brna požádal žadatel dne 9. 12. 2013 o udělení státního občanství České republiky. Žadatel je státním občanem Irácké republiky a v České republice mu byl povolen trvalý pobyt ode dne 15. 1. 1997 za účelem sloučení rodiny s bratrem.

Žadatel je svobodný, otcem dvou dětí (syn a dcera), státních občanů České republiky. Na adrese trvalého pobytu žijí se žadatelem ve společné domácnosti výše uvedené nezletilé děti a jeho družka, matka nezletilých dětí, státní občanka České republiky.

II.

Ze spisového materiálu vyplývá, že žadatel se zdržuje na území České republiky od roku 1996. Po většinu svého pobytu zde podniká a v několika společnostech vykonává funkci jednatele a společníka, zároveň je zde veden jako zaměstnanec. Družka žadatele vykonává ve společnosti s.r.o., funkci jednatelky.

Vypraveno dne:

11 -03- 2015

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství.

K dosavadnímu požadavku o předložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství je nutné konstatovat, že v souladu s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), se s nabytím účinnosti tohoto zákona dnem 1. 1. 2014 doklad o pozbytí dosavadního státního občanství od žadatelů nevyžaduje.

Žadatel však nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť neplnil povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění a pobyt cizinců na území České republiky. Uvedenou podmínku mohlo Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 11 odst. 4 zákona o státním občanství žadateli prominout z důvodů hodných zvláštního zřetele. Ministerstvo vnitra však takové důvody neshledalo, žadateli splnění výše uvedené zákonné podmínky neprominulo, a proto svým rozhodnutím ze dne 19. 11. 2014 žádost zamítlo.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra podal žadatel včasný rozklad.

Žadatel v rozkladu uvádí, že doložil všechny potřebné údaje týkající se jeho osoby jako pojištěnce Všeobecné zdravotní pojišťovny (dále jen „VZP“), z nichž vyplynulo, že měl drobné problémy s úhradou záloh pojistného na veřejné zdravotní pojištění (dále jen „pojistné“). Zdůraznil, že prodlení s platbami pojistného bylo způsobeno jeho neznalostí, zálohy však vždy uhradil do 30. dne v měsíci a po zjištění nesrovnalostí nedoplatky okamžitě uhradil s tím, že VZP nebyl penalizován. Poukazuje na dobu 15 let, která od porušení povinností uplynula. Podle žadatele se jedná o dostatečně dlouhou dobu, aby správnímu orgánu prokázal, že šlo o výjimečné pochybení a že je schopen platit pojistné řádně. K pochybení spočívajícímu v nenahlášení změny trvalého pobytu sdělil, že již tento nedostatek napravil, a doložil potvrzení vydané dne 27. 11. 2014 odborem azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra, z něhož vyplývá, že má trvalý pobyt na území České republiky povolen na adrese E

K odsouzení za spáchání trestného činu sdělil, že svého jednání velmi lituje, ve zkušební době se osvědčil a trest mu byl prominut. Zdůraznil, že se z této zkušenosti poučil. Žadatel na závěr ujišťuje správní orgán, že skutečnosti vytýkané mu v napadeném rozhodnutí jsou napraveny a udělením státního občanství České republiky by pro žadatele nastal zásadní zlom v jeho životě.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem žádá žadatel v závěru rozkladu příslušný správní orgán opětovně o vyhovění jeho žádosti.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti a důkazy, důležité pro rozhodnutí.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky, stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, neboť má na území České republiky povolen trvalý pobyt po dobu nejméně pěti let, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a před Magistrátem města Brna prokázal znalost českého jazyka.

Důvodem pro zamítnutí žádosti bylo nesplnění podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství ze strany žadatele, neboť neplnil povinnosti, vyplývající ze zvláštních předpisů, upravujících veřejné zdravotní pojištění a pobyt cizinců na území České republiky.

K podaným námitkám žadatele v rozkladu ministr vnitra odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, se kterým se v plném rozsahu ztotožňuje. Jakkoli k pochybení na straně žadatele ve věci plateb na veřejné zdravotní pojištění došlo již před více lety a účinek těchto pochybení tak byl s dostatečným časovým odstupem zeslaben, k pochybení při plnění povinností cizince při pobytu na území České republiky došlo před krátkou dobou a negativní důsledek nebyl do současné doby odstraněn, když žadatel se může, resp. mohl prokazovat dvěma různými platnými doklady, přičemž v každém z nich je uvedena jiná adresa trvalého pobytu na území České republiky.

K vyjádření žadatele ohledně jeho trestného činu, na základě kterého byl podmíněčně odsouzen, ministr vnitra konstatuje, že tato skutečnost nebyla důvodem pro zamítnutí žádosti.

Ministr vnitra rovněž nezpochybňuje skutečnost, že žadatel žije v České republice již od roku 1997, že je s Českou republikou svázán po stránce rodinné i pracovní.

Skutečností však zůstává, že žadatel nesplňuje jednu z podmínek pro udělení státního občanství České republiky, která mu nebyla Ministerstvem vnitra prominuta.

Ministr vnitra v této souvislosti konstatuje, že žadatel má nadále v souvislosti se svým statusem trvalého pobytu přiznána všechna dosavadní práva, jež vyplývají z tohoto kvalitativně nejvyššího legálního pobytu na území České republiky. Žadatel tak má v důsledku povolení trvalého pobytu v České republice zajištěny veškeré základní potřeby a jistoty, má zde garantována rovněž téměř všechna práva jako

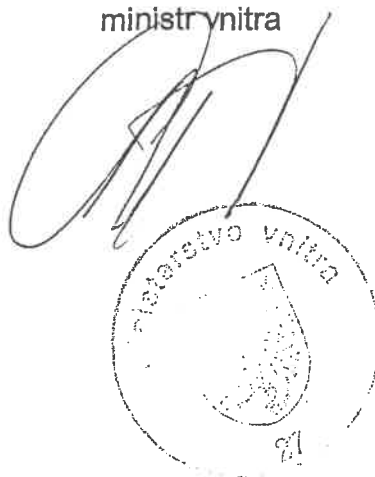
občané České republiky.

Ministr vnitra konstatuje, že žadatel sice pochybení na úseku pobytového režimu cizince v rámci správního řízení o žádosti již napravil, nespátřuje v tom však důvod hodný zvláštního zřetele k prominutí nesplněné podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 tohoto zákona, a to s ohledem na relativně krátkou dobu, kdy bylo toto pochybení napraveno, a proto se ztotožňuje s rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 19. 11. 2014, č.j.: VS-391/835.3/2-2000, kterým byla žádost zamítnuta. Zároveň zdůrazňuje, že na prominutí splnění kterékoliv podmínky, respektive na udělení státního občanství České republiky, není právní nárok. V uvedené souvislosti odkazuje ministr vnitra na usnesení Ústavního soudu, č.j.: IV. ÚS 586/99, ze dne 8.3.2000, kdy Ústavní soud judikoval, že „v případech, kdy státoobčanský vztah nevzniká ex lege (ze zákona), ale na základě rozhodnutí příslušného orgánu státu, má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené ústavou, ústavními zákony, ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy. Takový postup není rozporný ani s Evropskou úmlouvou o státním občanství“. Uvedenou tezi pak Ústavní soud dále rozpracoval ve svém usnesení, č.j.: II. ÚS 624/06, ze dne 17.5.2007, ve kterém přímo konstatoval, že „není žádného základního práva, které by suverénní stát mohl porušit tím, že cizinci státní občanství neudělí“.

Na základě výše uvedených skutečností ministr vnitra na návrh rozkladové komise rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

The image shows a handwritten signature in black ink, which appears to be 'M. Štěpánek'. Below the signature is a circular official stamp. The stamp contains the text 'Ministerstvo vnitra' around the top edge and a central emblem of the Czech Republic. The stamp is slightly faded and partially overlaps the signature.